

Język do generowania wizualizacji

Dokumentacja końcowa

Opis funkcjonalny

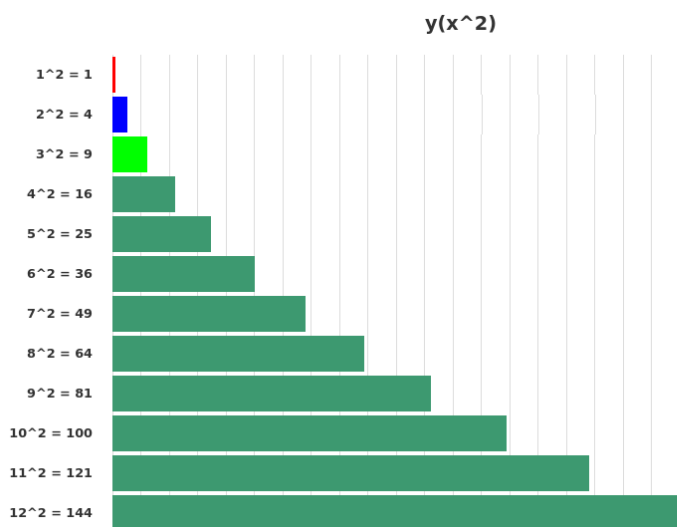
Język służy do generowania wykresów kołowych i słupkowych w formie pojedynczego pliku HTML i CSS, z obsługą natywną typu danych w formie JSON. Przykładowy kod i wynik działania programu:

```
red= #ff0000;
blue = #0000ff;
green = #00ff00;

a = [<'1^2 = 1', 1, red>];
a += <'2^2 = 4', 4, blue>;
a += <'3^2 = 9', 9, green>;

for (i=4; i<13; i+=1) {
    a += <''+i+'^2 = '+i*i, i*i>;
}

bar(a, 'y(x^2)');
pie([a[0], a[1], a[2]], 'y(x^2)');
```


Formalny opis gramatyki

Opis formalny gramatyki w notacji stosowanej przez ANTLR (która jest bardzo zbliżona do EBNF) zajęłby ponad 3 strony, więc postanowiłem nie zamieszczać jej w dokumentacji końcowej – dostępna jest [tutaj](#).

Opis techniczny realizacji

Interpreter jest napisany w języku Python, testowany na wersjach 3.8 i 3.7 i Ubuntu. Jest to język interpretowany, stosujący typowanie dynamiczne. Dodatkowo użyłem narzędzi:

- **tox** do automatyzacji budowania leksera i parsera oraz testowania,

i dodatkowo moduły pythonowe:

- **antlr4-python-runtime** żeby móc korzystać z antlr4,
- **pytest** do uruchamiania testów,
- **libsass** żeby użyć Sass zamiast czystego CSS,
- **pyinstaller** do generowania pojedynczego pliku wykonywalnego.

Krótki przewodnik

Instalacja

Żeby zbudować na własnej maszynie kompilator należy:

1. Zainstalować narzędzia: *tox*, *Java Runtime Environment*, *binutils* i *libc6*.
2. Uruchomić polecenie `tox` w folderze projektu - generacja parsera i leksera, testowanie i utworzenie pliku wykonywalnego.
3. W folderze *dist/* powinien znajdować się plik wykonywalny *glang*, który jest naszym kompilatorem.

Używanie programu

Najprostsza wersja: `./glang -i <plik_wejściowy>`. Takie wywołanie generuje pliki HTML i CSS w tym samym katalogu co program *glang*. Można też podać dodatkowo argument `-o <katalog_wyjściowy>`.

Język

Wbudowane typy danych

Wyrażenia logiczne

Mogą to być zwyczajne `true` i `false`, lub bardziej skomplikowane z użyciem formuł matematycznych, funkcji lub zmiennych. Oczywiście zastosowane funkcje i zmienne muszą zwracać wartości liczbowe lub logiczne. Każda wartość liczbową inną niż `0` jest adekwatna `true`. Do grupowania wyrażeń logicznych stosuje się `( i )`, oraz `|` (lub) i `&` (i) do ich łączenia. Wyrażenia logiczne są interpretowane bezpośrednio do wartości `true` lub `false`.

```
np.: 0 & true, (5 > 2) | (a < 3), return_something(a) & a <= calculate(a)
```

Wyrażenia matematyczne

Język nie rozróżnia liczb całkowitych od rzeczywistych, wszystkie są obsługiwane jednakowo. Wyrażenia mogą zawierać dodatkowo zmienne i wywołania funkcji, oraz używają standardowego zestawu operatorów `+`, `-`, `*` i `/`. Wyrażenia matematyczne interpretowane są bezpośrednio do wartości liczbowej.

```
np.: 5, -12 * 1.23, funkcja(a, b, c) / 0.12 * (a + b - c)
```

Ciągi znaków

Definiowane z użyciem cudzysłowów pojedynczych lub podwójnych, możliwa jest konkatencja jednego ciągu z innym ciągiem lub wyrażeniem matematycznym przy użyciu operatora `+`.

```
np.: 'ała ma kota', "ała ma " + x*5 + ' kotow, z czego jeden ma na imie "Mruczek"
```

Kolory

Kolory można definiować tylko przy użyciu znaku `#` i następujących po nim 6 symboli systemu heksadecymalnego.

```
np.: #ff1234 , #a3f2d9
```

Data Point

Punkt danych zawierający informacje o wartościach x i y oraz opcjonalnie o kolorze punktu. Służy do rysowania wykresów typu $y(x)$. **Typ danych jest, ale jest na tą chwilę bezużyteczny, bo funkcja rysująca nie jest ukończona.**

```
np.: <1, 15, #0f0f0f> (x, y, kolor), <-1, 0.5, czerwony> (x, y, zmienna), <-1, -15> (x, y)
```

Dostęp do własności obiektu typu Data Point jest możliwy przez operator `.`: `point.x`, `point.y`, `point.color`. Dodatkowo dostęp do `point.color` można skrócić do `#point`.

Named Value

Zawiera opis, wartość oraz opcjonalnie kolor reprezentowanego obszaru. Obszar tłumaczy się na słupek w wykresie słupkowym lub odpowiednią część diagramu kołowego.

```
np.: <'mały obszar', 0.5, #f0f0f0> (opis, wartość, kolor), <"duży obszar", 5> (opis, wartość, zmienna), <'jeszcze trochę większy', 5.5> (opis, wartość)
```

Dostęp do własności obiektu typu Data Point jest możliwy przez operator `.`: `val.label`, `val.value`, `val.color`. Dodatkowo dostęp do `val.color` można skrócić do `#val`.

Zmienne

Zmienne nie są silnie typowane, w każdej chwili ich typ może zostać zmieniony przez użytkownika. Zasięgi zmiennych kontrolowane są przy pomocy znaczników `{ i }` (na obecną chwilę jedynie możliwe dla funkcji, pętli i instrukcji warunkowych). Do zmiennej można przypisać dowolny typ wbudowany, wynik działania funkcji, listę bądź kolekcję typu JSON. Przykładowe przypisanie wartości do zmiennej wygląda następująco:

```
a = 5;
a = [jakis_ciag_znakow(), {'json_test': 15}];
```

Operatory

Na zmiennych niektórych typów można zastosować wybrane operatory:

- wartość liczbowa* `a` (`+=`, `-=`, `/=`, `*=`) *wartość liczbowa* `b` - zmiennej `a` przypisujemy wartość `a + / - / / *` wartość `b`
- lista* `+=` *dowolna wartość* - dodanie wartości do listy
- ciąg znaków* `a` `+` *ciąg znaków* `b` - zwraca połączenie ciągu `a` z `b`

Kolekcje

Lista

Lista działa i jest definiowana pythonowo - może pomieścić wartości dowolnego typu w kolejności dodania. Dodawanie elementu do listy realizowane jest przez operator `+=`, a dostęp do (n-1)-ego elementu listy przez operator `lista[n]`.

```
np.:
```

```
a = ['test'];
a += 5;
a += <12, -12>;
a[2] = #ff0000;
```

JSON

Definiowanie i dostęp do zagnieżdżonych obiektów wewnętrznych (zgodnie z konwencją formatu JSON, każdy *top-level* obiekt typu JSON musi być objęty nawiasami klamrowymi `{}`):

```
a = {"test": 15};  
b = a.'test'  
c = a."test"
```

Z racji tego, że nazwy obiektów zawartych w JSON-ie mogą posiadać (prawie) dowolne znaki, niezbędne jest stosowanie cudzysłowów, jak widać w powyższym przykładzie.

Dostęp do zagnieżdżonej tablicy:

```
a = {"test": [125, {"test": "abc"}]};  
b = a."test"[2]. "test";
```

Pętla for

Nic specjalnego, skonstruowana bardzo podobnie do języka C++, przykładowo:

```
b = 0;  
for(a=0; a<=4; a+=1) {  
    b += 1;  
}
```

Po prześci takiej pętli wartość *b* powinna wynosić 5.

Instrukcja warunkowa if

Również podobnie względem języka C++, na przykład:

```
a = true;  
if (!a | true) {  
    a = false;  
}
```

Na koniec, *a* powinno być równe *false*.

Funkcje

Definiowanie i wywoływanie

Definicje funkcji **nie mogą** być zagnieżdżone w innych funkcjach, pętlach ani instrukcjach warunkowych - muszą znajdować się na "najwyższym poziomie" kodu. Funkcje mogą zwracać wartość przy użyciu słowa kluczowego `return`. Przykładowa definicja funkcji:

```
def test(a, b, c) {  
    return a/b+c;  
}
```

Wywołanie funkcji zakończy się sukcesem tylko przy podaniu odpowiedniej liczby argumentów, przykładowo:

```
z = test(1, 2, 3);
```

Funkcje można wywoływać z dowolnego miejsca w kodzie (również przed definicją funkcji) lub innej funkcji (tutaj wymagane jest aby funkcja wywoływana była zdefiniowana przed definicją funkcji z niej korzystającej).

Funkcje wbudowane

Funkcje wbudowane można przeładować definiując własne funkcje o tej samej nazwie (choć nie jest to zalecane).

pie(list_of_named_values, title)

Generuje wykres kołowy bazując na liście, która musi zawierać tylko Named Values, z tytułem *title* u góry.

bar(list_of_names_values, title)

Generuje wykres słupkowy bazując na liście, która musi zawierać tylko Named Values, z tytułem *title* u góry.

Błędy w kodzie

Błędy w kodzie komunikowane są na etapie działania leksera, parsera i podczas interpretacji kodu. Każdy błąd powoduje zakończenie kompilacji i żadne pliki wyjściowe nie są generowane (nawet jeśli by mogły bazując na części kodu która została napisana poprawnie).

W treści komunikatu zaznaczone jest w którym miejscu użytkownik popełnił błąd oraz informację o typie błędu, np.:

```
IllegalOperator: (1, 12): Illegal operation '-' on variable 'a'(String)
```